

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Επίκουρου Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ακρογωνιαίος λίθος του Χριστιανισμού γενικά και του μυστηρίου της Εκκλησίας ειδικά, αποτελεί η όμολογία του γεγονότος, που διατυπώνεται με εξαιρετική ακρίβεια από τον Απ. Παύλο, ότι ο Κύριος ανέστη όντως, αληθινά και σωματικά και αυτό αποτελεί την ακατάλυτη βεβαιότητα, την αδιάψευστη απόδειξη για την ανάσταση όλων των νεκρών (Α΄ Κορ, 15, 20-24).

Δέν είναι, λοιπόν, τυχαίο το γεγονός ότι για την ανάσταση του Κυρίου, μέσα στην ιστορία, από πολέμιους του προσώπου Του και έχθρους της Εκκλησίας επινοήθηκαν ποικίλες, αστήρικτες, δοκησίσοφες και αληθοφανείς θεωρίες για να άμφισβητήσουν αυτό το κορυφαίο και καταλυτικό γεγονός του μυστηρίου της θείας Οικονομίας.

Μεταξύ όμως των πολεμίων της σωματικής ανάστασης του Κυρίου, στα νεότερα χρόνια, συναριθμείται και η αίρετική κίνηση των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Γιορτάζουν κάθε χρόνο, όχι την ανάσταση του Χριστού, αλλά, πάντα κατά τους ισχυρισμούς τους, την επέτειο του θανάτου του μεγαλύτερου ανθρώπου που έζησε ποτέ.

Είναι σύνηθες το φαινόμενο, ή εν λόγω αίρεση να αλλάζει κατά καιρούς τις διάφορες διδασκαλίες της. Στο θέμα όμως της ανάστασης του Θεανθρώπου από την εποχή του Κ. Ρώσσελ μέχρι σήμερα, υποστηρίζουν σταθερά την κακοδοξία, ότι ο Ιεχωβά Θεός εξαφάνισε, έκμηδένισε το σώμα του Χριστού, που καταναλώθηκε μέσα στον τάφο και ποτέ δέν αναστήθηκε σωματικά.

Τί αναστήθηκε λοιπόν; Ένα πνευματικό όν, άπαντούν οί Μάρτυρες του Ιεχωβά, που έπιστρέφει στους ουρανούς και ξαναγίνεται, σύμφωνα με μία άλλη κακόδοξη δοξασία της κίνησης, ο αρχάγγελος Μιχαήλ, ό,τι ήταν, λέγουν, πριν έλθει στη γή.

Δέν θά έπεκταθούμε έδω στα αστήρικτα και αντιφατικά ευφυολογήματα των Μαρτύρων του Ιεχωβά της θεωρίας τους περί αντιλύτρου, αλλά θά υπενθυμίσουμε μόνο τις αντίθετες και καταλυτικές αυτής της πλάνης μαρτυρίες της Αγίας Γραφής.

Ι) Ο Απ. Πέτρος υπενθυμίζει στους Ιουδαίους ότι ο βασιλιάς Δαβίδ στον Ψαλμό 15, 10 προφητεύει για τή σωματική Ανάσταση του Κυρίου, καθώς, μεταξύ των άλλων, ή προφητεία αναφέρει ότι: «**ούτε ή σάρξ αυτού είδεν διαφθοράν**» (Πραξ. 2, 31-32).

ΙΙ) Στην ανάσταση του Σώματος Του αναφέρεται ο ίδιος ο Χριστός. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης μάς διασώζει ένα διάλογο του Χριστού με τους Ιουδαίους, όταν διώχνει τους εμπόρους από τον Ναό. Οί Ιουδαίοι του

ζητοῦν θαῦμα - ἀπόδειξη τῆς ἐξουσίας Του καί ὁ Ἰησοῦς ἀπαντᾷ: «Γκρεμίστε αὐτόν τόν ναό καί σέ τρεῖς ἡμέρες θά τόν ξανακτίσω» (Ἰωάν. 2, 18-20). Σέ τί ἀναφερόταν ὁ Κύριος; Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης μᾶς ἀπαντᾷ ὅτι μιλοῦσε γιά τήν ἀνάσταση τοῦ σώματός Του (Ἰωάν. 2,21-22).

III) Τή σωματική ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ τήν ὁμολογοῦν καί τή διαπιστώνουν οἱ Ἁγίες Μυροφόρες γυναῖκες. Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος μᾶς δίνει τήν πληροφορία ὅταν τίς συνάντησε ὁ Κύριος, καθώς πήγαιναν νά ἀνακοινώσουν τό γεγονός τῆς ἀναστάσεως στους μαθητές, αὐτές: «προσελθοῦσαι **ἐκράτησαν αὐτοῦ τούς πόδας** καί προσεκύνησαν αὐτῶ» (Ματθ. 28, 9).

IV) Ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος, σέ μία ἀπό τίς ἐμφανίσεις Του στους μαθητές Του, στήν πορεία πρὸς Ἐμμαούς, τούς διαβεβαιώνει ἀκριβῶς γιά τό ἀντίθετο ἀπ' αὐτό πού ὑποστηρίζουν οἱ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ. Τούς προσκαλεῖ νά τόν ψηλαφήσουν, τούς δείχνει τά χέρια καί τά πόδια Του, τούς προτρέπει νά διαπιστώσουν ὅτι δεν εἶναι φάντασμα.

Ἐπιπλέον, παίρνει καί τρώει πραγματικά μπροστά τους τά φαγώσιμα πού τούς ζήτησε, ὄχι λόγω ἀνάγκης, ἀλλά ὡς μία ἐπιπλέον ἐπιβεβαίωση ὅτι ἀνέστη σωματικά ὄντως (Λουκ. 24, 36- 43). Ὑπογραμμίζει πολύ χαρακτηριστικά ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός στή συνάφεια αὐτή ὅτι: «Μετά τὴν ἀνάστασίν του ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ἄφησε κατὰ μέρος ὄλα τὰ πάθη, ἐννοῶ τὴν φθοράν, τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν, τὸν ὕπνον καὶ τὸν κάματον καὶ τὰ παρόμοια. Διότι ἂν καὶ ἐδοκίμασε τροφήν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, ὅμως τὴν ἐδοκίμασεν ὄχι σύμφωνα μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους - διότι δὲν ἐπεινάσεν - ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤθελε νά βεβαιώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀναστάσεως μὲ τὸν τρόπον τῆς οἰκονομίας του, ὅτι δηλαδὴ εἶναι ἡ ἴδια ἡ σάρκα πού ἔπαθε καὶ ἀνέστη» (Ἐκδ. Ἀκριβῆς, Δ,1. ΕΠΕ 1, 421)

V) Ἀνάλογη εἶναι καί ἡ πρόσκληση πρὸς τὸν Ἀπ. Θωμᾶ γιά νά ἀποδειχθεῖ γιά μία ἀκόμη φορὰ κατὰ τρόπο ρεαλιστικό καί ἀδιάψευστο τό γεγονός τῆς σωματικῆς ἀναστάσεώς Του.

VI) Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς στίς Πράξεις μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι: «**παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα** μετὰ τό παθεῖν αὐτόν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσεράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς» (Πραξ. 1, 3. Πρβλ. Α' Κορ. 15, 4-8).

Τί ἀποδεικνύουν αὐτά τά γεγονότα πού καταγράφονται μέσα στήν Ἁγία Γραφή; Τήν ἀλήθεια τῆς σωματικῆς ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν κακοδοξία τῆς αἰρετικῆς θέσης. Γιά μία ἀκόμη φορὰ, σχετικά μὲ τίς θέσεις τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ καί γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἐπιβεβαιώνεται τό ἀγιογραφικόν «εἰ οὖν τό φῶς τό ἐν σοί σκότος ἐστί, τό σκότος πόσον;» (Ματθ. 6, 23).